

DOBROGEA JUNĂ

Dobrogea Literară

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1936

Preț: Exemplarul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 —

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnăv Nr. 27

DUMINICA

(Dreptate și recunoștință)

de Preotul CONST. POPESCU

În fiecare săptămână am prezent aici. Ca cititorii săptămânii gazetei «Dobrogea Jună» nu s'au împiedicat din gândurile mele, se datorește unor întâmplări, cari vor fi arătate mai târziu. În tot cazul este o dreptate pentru unii că există și pen- tr-unii tot aceeași dreptate, exprimarea acestor

idei, nu sunt ros de orgoliu că ași fi de mare talent; însă și pentru a-mi da o idee pentru dreptate, pentru marile virtuți, pentru marile fapte morale și materiale și închin însăși viața. Dacă eu nu mi precu- ză caracterul și harul — seamnă că, în apele sufletului, am fost și un om liniștit. Toată viața am fost un om sgu- rat și turburat, când am văd adesea pe Dumnezeu disprețuit și pe omul învințit, ca ticașenia, și întinericul să se că și să stăpânească

întru izbirea răilor și a răului, cu mai mult efect, într'adevăr o exprimare frumoasă, însă pe deplin înțelesă, ca mijloc și scop. Și atât scrisul, cât și gândurile mele nu sunt pe unora; dar nu de aceștia mi-ași pune la gura și la mâini, ci o condescență față de primire și buna gândire în «Dobrogea Jună». De asta pare rău ca să nu se ca și abuza de bună și că nu m'am gândit când ca s'ar fi putut «Dobrogea Jună» să după urma scrisului și gândurilor mele.

În prietenul meu ales și talentatul Dan Alecu scrie, prin articolul

său, un simț de dreptate și recunoștință. Ca atare nu-l frumos să se uite o muncă și un om: Munca este «Dobrogea Jună», iar omul este D-l Const. Sarry. Și oare s'a gândit cineva la sudorile ieșite din acest om ca «Dobrogea Jună» să treacă peste 40 ani de existență, mai ales în provincie? Pentru noi este ușor să ne arătăm în lume, cu lauda unui articol în coloanele gazetei (ou-te masă, scoală te masă), însă nu tot așa poate fi pentru cel ce s'a chinat 40 ani, ca să împartă pâinea culegătorilor și ca să-și mențină ga- zeta cu autoritatea ei.

Există, în adevăr, o energie și o tinerețe spirituale în om, indiferent de etatea pe care o ai în această viață, dar ca să-mi pot alimenta energiile sufletului numai cu «soarele, vântul și marea» — acestea nu-mi pot fi de ajuns. Firește, aceste sunt daruri, cari te pot exalta, însă n'au putința de a-ți înnuși lumina și puterile, de cari ai nevoie, întru împlinirea oricărei obligațiuni din viața pământească. Iar ca să poți trece peste punțile atâtor prăpăstii în viață, ca să poți mișca chiar munții, îți trebuie o încredere în cineva, îți trebuie o credință.

Cine nu crede, nu vede și cine nu vede, înseamnă că n'a experimentat în viața lui credința în Dumnezeu. Pentru că asta-i înțelegerea conștiinței și asta-i sâlașul curajului, care-ți dublează energia, însufleșirea patrioică și chiar optimismul, frate Danuș. Căci doar noi suntem din acei ce credem că ortodoxismul nostru religios ajută, ridică și susține toate virtuțile și că dobrogeanul nostru de are simțul îndrănelii, simțul de patrie și de

(continuare în pag. 2-a)

Sosire necunoscută

de CONSTANȚA SĂLCEANU

Zăpada cade mereu înălțând troiene, iar copacii împovărați de haina albă se sbuciumă de astă noapte sub loviturile vijeliei, care parcă ar vrea să prăpădească lumea. Ziua a trecut pe nesimțite și întunericul, șiret, s'a lăsat devreme.

Ecouri slabe de «Bună seara la Moș Crăciun» străbat viforința și, ajungând până la mine răscolesc în suflet amintiri de cari uitasem de demult. Focul arde blând în cele trei odăi și nu știu cum dar, în seara asta, butucii de stejar din odaia dela față, așa cum se mistuesc ei pe înțelesul par a-și mai aminti încă odată de «Moșul» cu desaga în spate, care, coborând din cer pe scara de argint, a trecut de atâtea ori pe lângă ei, străbătând pădurile, grăbit să fie la timp cu bucurii mari pentru cei mici. În camera de alături soba încărcată cu jaratec îmi pare locomotiua care aleargă găfâind, prin nămeți și ciclon, peste câmpii și dealuri, ca să mi aducă surorile și cărdul meu de nepoțel.

În curând așa se va da în lături și pe ea vor năvăli gerul și veselia.

Pe buf-tul din sufragerie un brad mare așteaptă să fie sărbătorit. Cu grijă îl împodobesc și cu fiecare jucărie pusă trăesc intens bucuria și aud gânguritul ce în curând îmi va umple casa.

Poza lui «Moș Crăciun» zâmbind șiret în barba lui mare, o ascund între ramuri și acum pare un moș aevă care abia mai poate merge din cauza omătului și a poverii din desagă.

Două ramuri de vâsc cu bobice ca de ghiță, atârinate își plimbă blând umbrele gîgăse și întortochiate pe cel doi cozonați moldovenesci, cari străjuesc mândri masa încărcată cu bunătăți.

Mai este un ceas până la sosire. Din când în când, les la poartă, să vadă dacă vremea s'a mai domolit. Întunericul mă înfloară: cerul negru pare aproape de tot deasupra mea; zăpada e mereu spulberată până sus, departe Vântul șueră și în fuga lui năpraznică face să răsună tabla de pe acoperișuri.

Câte odată, totul se potolește pentru o clipă și atunci marea în svârcolirea ei nebună mă face să mă cred în preajma unei uriașe turnătorii. În besnă, vrăjitoarele din bas-

(continuare în pag. 2-a)

CRONICA ACTUALITĂȚII

de CONST. N. SARRY

Onorat auditor,

Din etericele sfere, unde maestrul Săiceanu Se încearcă, de o vreme, să vă... prindă cu arcanu, — Dați-mi voie, vă rog, mie, simțiu cronicar pedestru, Să iau șeaua depe Pegas și, oprindu-l din bulestru, Să cobor — o clipă, fie — cu dichis, dar cu prudență, La realitatea zilei, Maistru și asistență ..

Nu vă supărați. Sunt sigur, conveni-veți cu finalul... Știți, ce-a spus LITTRÉ odată: N-o fi prea frumos realul, Totuși frumusețea pură, fie chiar și ideală, O găsești, de-o cauți bine, tot în lumea cea reală.

„Tout réel n'est pas beau; mais il n'y a pas de beau, même idéal, que dans le réel” ..

Și-acum, ce-așteptați, doamne, doamne, să vă spună Cronicatul Că dușmanul și prăpădul ne amenință hotarul?... Că puhoi de ochi salbatici așintii răvnesc spre noi?... Cum că rână și Argentina ne va declara război?... Că un post străin de radio ne vestește represalii?... Că Turchia gata i gata să se împace cu Muscalii și, dând drum la Dardanele, la un anumit soroc, Nu știu care „mare flotă” năpădi ne va pe loc?... Cum că „Mareșalul Tito” — de unde-a mai ieșit și acesta? — Tinde ca în tot Balcanul să deslănțuie tempesta și'nstalat cu anasăna — «Mare Pașă» la Vidin, Peste noi să deie mâna cu «colegul» său Stalin?... Că șantajul din Rusia, constituția cea nouă, Va da tuturor de lucru și nu mai puțin și nouă?... Că trăim, în fine, vremuri grele, vitrege, cumplite?... Că mulți stau cu traista'n spate, cu «rezerve» pregătite și că alți își și trimis au și și-au pus la adăpost: Boafte, craife, covoate și-alte-articole de cost?...

Nu! Nimic din toate acestea cronica-mi nu va cuprinde. Nu voi pomeni de-alarme și provizii de merinde. Nu vreau ca și eu să semăn panică... Destui sunt alții, Cari, tiptil, mefistofelic, la ureche fac pe „salții” Unor viziuni deșearate, cu nimic justificate — Când ei nu-s venale trâmbiși puse'n slujba altor state... Nu voiu secunda nici cobii, nici pe cel fricoși și lași... **Ridendo castigat mores!**... Anticii înaintași Astfel concepeau ei viața și cerceau ca s'o trăiască... Bocitorii, la... colive, nu în Țara Românească!.. Țara cu atâtea daruri de Prea Sfântul hărăzite, Țara «laptelui, a mierel» și-a... „răbdărilor prălite!” ..

Nu, zău, scumpă asistență, ia, să judecăm mai strâns: Cu mai multă compănire... — Am ajuns noi chiar de plăns? Ia, priviți în jurul vostru, lumea cât e ea de mare, Treceți peste munți și ape, peste ștersele hotare, Străbăteți cu ochii zarea din Irkutsk la Gibraltar, Din La Paz până la Oslo, din Dublin la Zanzibar și spunetți-mi apoi mie, fără pașimă ori șagă, Dacă'ncape-asemănare între noi și lumea întreagă? ..

Când ostirea românească — rezervorul de putere — Luptă și-astăzi glorioasă dincolo de frontiere,

Când, dând trântorii de-o parte, țara e un stup de-albine, Muncitoare fără preget, fără scâncel, fără hodie...

(continuare în pag. 2-a)

„Rostită în Cercul literar al D-lui Prof. Gr. Săiceanu, dela liceul de băieți „Mircea cel Bătrân”.

Sosire necunoscută

(continuare din pag. 1-a)

mele copilăriele mele prind viață și acum frământă și răscolesc totul în jurul meu.

Câte o voce răsună prin apropiere: „Ne dai, ori, nu ne dai?” Dar cine s'o audă?

Hotărâtă să mă duc la gară în întâmpinare, mă îmbrac în grabă și arunc peste tot o ultimă privire; apoi sting lumina. Sub razele aruncate de candelă, pomul presărat cu fricile de petală, schimbă odăița în colț de paradisi.

Gerul îmi taie respirația; merg încet, căutând să ocolesc pe cât pot munții de zăpadă ce mi stau împotriva. Străbat besna obositoare cu gândul departe, la bucuria care mă așteaptă. Cu greu ajung la gară unde de abia nimeresc ușa dela sala de așteptare. Înaintea mulțimea care mișună încoace și încolo mă amețește pentru o clipă.

În semitunerecul de aici, de abia deslușesc figurile. În jurul unei sobe vechi, zeci de mâini noduroase, bătătorite, stau întinse spre ea, cerșindu-i puțină căldură. Soldații cu ranițe în spălare vorbesc între ei. Pe o bancă un țaran încotogmănat într'un suman mișos, moșale cu pălăria trasă peste ochi. De sub bancă un curcan n-aru cu mărgelă albăstrăie în jurul gâtului, privește din când în când și, neînțelegând nimic din tot ce se petrece în jurul lui, își ascunde repede capul într'un sac.

Frânturi de gânduri cată să se infirioe, dar sunt pe dată risipite de găgălia dimprejurului meu. O singură întrebare îmi stăruie cu statornicie; încoro mână oare viața pe aceste suflete, tocmai în noaptea de Craiun?

Timpu trece cu greu: stau aici de două ceasuri. O neînțelegere începe să mă stăpânească pe nesimțite: oare nu vor întârzia prea mult?

Răzbat cu greu printre oameni până la portarul ce sfârșie lângă ușa, îl trezesc cu timiditate și-l întreb la ce oră sosește trenul.

Doi ochi împălănjeni-l cearcă să mi vorbească. Spune ceva mai mult ca pentru el: mă apropie mai mult și cu greu desușes două cuvinte: sosirea necunoscută. Nedumerită, îl rog să mi spuie cam cât crede-l că ar putea să întârzie. Răspunsul nu mai vine, dar un miros greu de vin dinspre răsul îmi da speranță: „e beat. Îmi zic, și nu știe ce vorbește.”

Deschid cu anevole ușa înghețată și năvălesc pe peron. Nu pot înainta. Crivațul mă ține în loc. Ochiul îmi stău mult timp așteptând de departe în întinerec. Chemarea mea e așa de fierbinte, încât în curând balaurul cu ochi de foc va răsări pufăind, readucându-mi speranța.

Și... deodată... minune! ochiul nu se înșală! Iată, departe, lăcărind o lumină roșie. În curând va crește... se va apropia!

Luptă din răspuțeri și înaintez ca să pot fi mai aproape de tren, atunci când va sosi. Acum e ger? e cald? Nu știu nimic ce se petrece în jurul meu. Lumina se stinge... iar se aprinde... timpul trece... și trenul nu mai vine.

Felinar îngelat!... Mă întorc în sală și mă strecoar în negrele până în fața unui ghișeu. Clocănesc în te-

restreacă și un impiegat îmbujorat, cu doi ochi mari bulbucați, mă privește mirat. Pe masă odihnesc două sticle goale cu eticheta: „Vin de O dobesti”. Il rog să mi spuie când vine trenul. Se scoala încet și, scojând pe geam un cap stufoș ca al unui faun din mitologie, cearcă să mi vorbească. Deabia boibrosește: „sos... sosirea-i necunoscută. Fi... firele s'au rupt”. Se clatină. Cu mâinile se proptește puternic de masă. Capule când înăuntru, când înafara ghișeului. Ochiul îi stău așteptând mereu asupra mea. Fiori de frică mă străbat. Se clatină ca într'o barcă. Îmi vorbește iar; cuvintele par un șuerat printre dinți: „Nu mai stați, că... nu mai vine”. Dădu drumul ferestruice, se tolni pe scaunul din fața mesei și pe când mă îndepărtam, îi aud din nou gâul răgușit: — „persoana mea îmi spune că vine: de venit vi... vine, dar nu garantez!”

Cuvintele lui deabia ajung până la mine, ca într'un vis urât. Din când în când ușa dinspre stradă se deschide cu putere și câte o femeie îmbrobodită sau câte un bătrân privesc nedumeriți. Aștept... Aștept mereu. Ceasul e aproape 12. În mintea mea se rostogolesc zeci de întrebări, dar cine să le dea răspunsul!

Din nou mă duc la portar; poate o ții aflat ceva și iar îl întreb, când vine trenul. Stă cu capul în jos, apoi se uită lung la foți din jurul lui, cari așteaptă ca și mine același lucru. Vorbește furios: — „Cine a spus că nu vine trenul? Vine! Da sosirea-i necunoscută. Deabia băbăe!”

Cu anevole se ridică și luând încetisor creta din fața lui cearcă să scrie pe o tablă mică veche. Mâna, aci poartă creta în jos, aci în sus. Hieroglifile tind să depășească tabla. Citește rar fiecare cuvânt pe care-l scrie: — „Atențiune! Trenul nici nu pleacă, nici nu vine... Eva... cuși sala... Amețesc. Mă așez pe banca din stânga, îmi rezam fruntea'n mâini și închid ochi. Oare focul nu s'o fi stins? Jucării am pus eu pentru fiecare? N'am uitat pe nimeni? De cozonaci, nu mă îndoesct le vor place tare mult. Moșul dintre ramuri se co oară acum bnișor, vine tiptil: înăla mine și'n timp ce nimeni nu-l vede, căci cine se uită la un moș bătrân când e atâta fericire, îmi șoptește e la ureche: „Sunt o ulțumit că am fost la timp cu jucăriile! La anul voi veni și mai devreme!” Apoi mă uit după el pe geam și-l văd cum se îndepărtează încetisor, presărat cu mi și mi de steiute.

Tresar... Mă ridic și căzută ca din altă lume privesc în jurul meu. Sala a rămas pustie și acum doar două santinelle străjuiesc la cele două uși. Cel din dreapta, stând reze-mat de perete, cu pușca pe umăr așpit: un zâmbet s'a infiripat în colțul gurii: râde ac m, desigur, cu Lisandra din sătucul troenii.

Încet mă strecoar în stradă. Nici țipenie de om. Merg încet și mă opresc mereu. Mă strecoar pe lângă ziduri. Dela o casă se aude cântând „O, brad frumos!” Desigur, acum, se împart jucăriile.

Doi lacrimi fierbinți se rostogolesc încet pe obrazul biclutit de vijelie. Constanța Sălcușu

Psalm pentru Eroi

Lăudați-i pe eroi,
Ei muriră pentru noi...
Pentru Neam și pentru Țară,
Ei s'au stins în primăvară.

Cu rugă rupte din rărunchi,
Lăudați-i în genunchi;
Toți Români lăudați-i,
Preoți, binecuvântați-i!

În ecenii și tropare,
Cu făcți și cu stălpare,
Pe eroi îi proslăviți
Ca pe sfinții zugrăviți.

Pe eroii ce'n Ucraina
Înățat-au Crucii taina
Mistuindu-se în ea,
Lăudați-i pururea.

În podobii și litanii,
Lăudați pe căpitani
Oștilor ce pentru Tron
Zac la Volga și la Don.

Pe eroii ce-și dădură
Viața — cumincatură —
În Crimeea, Caucaz...
Lăudați-i în extaz.

Preoți, binecuvântați-i!
Toți Români lăudați-i,
Lăudați-i pe eroi!
Stăpini României Noui.

EM PAPA ZISSU

Duminica

(urmăre din pag. 1-a)

Înzestrat este cu atâta optimism, este că și irărește într'o bună parte vița, în convingerile sale religioase.

D-l Const. Sarry, ca dobrogean, frește s'a împărțit din aceste daruri, cari l'au ferit să rătăcească în înstătea probleme grave ca și delcâte — în ale gazetăriei. Deaceea «Dobrogea Jună» de acum 40 ani, a rămas și acum tot „Jună”; iar D-l Sarry a înfăcșurat de bucurie, pășirându și aceeași sevă bogată, aceeași putere, capabila să infrunte asalturile vieții.

Fi-i se ra vieții cât mai îndepărtată ca pînă credința într'u nădejdea învierii, sufletul să-i fie plin de lumină și de pace. Și noi luăm parte cu bucurie la această răsplătă care se poate măsura cu nobțețea efortului său și cu cantitatea de sudori, varsata, pe câmpul intens al gazetăriei.

Preotul C. POPESCU

Pentru Ostași

În urma apelului adresat populației de prefectura d-jușeț s'au primit până acum pentru ostași și umatoarele lucruri: 359 diferite piei de miel, vupr, v'fel, 24 piei de iepure, 1918 perechi ciorapi, 116 iulare, 122 flanel, 163 căi iuli, 20 c'j-cle, 20 mânăcușe, 20 geuachiere, 1144 mânuși de lână, apoi batiște, șervete, prosoape, etc.

Cronica actualității

(urmăre din pagina 1-a)

Când știuleții cu colți de aur umplu porumbarele și când mazărea și grăul năpădesc hambarele... Când și-au revărsat belșugul până și pârloagele și când bujile din pînății dau să sparga doagele... Când cirezile ce-șpuza, turmele far' de sfârșit... Ne cutreeră câmpia din zori până'n asfințit... Când curcanu-i cu toptanul, păsările cu duiumul și când moșile, zi-noapte, nu mai prididesc ulumul... Când franzelele și pâinea stău movile pe teighea, Buturile gem în hale... Putini mi de telemea... Când grătaru'n mahalale sfârșie de antrecoate, Mititel, curele, mușchiuri, iudulli și alte toate... Când strivite de mezeli și p' galantarele și-și scrășnesc privind la ele, mulți inși, maxilarele... Când se-avârle milioane pe măsuțele de poker și se uită casă-masă, tot zgâindu-se la joker... Să mai zici că'n țara noastră nu o ducem tocmai bine... Credeți-mă, domni și doamne, că-i păcat și e rușine!

Bine, bine... — Îmi veți spune — dar de unde lei băneți? Ca să-ți faci, în vremea de-astăzi, ca tot omul tabletu?... Azi, când leul decăzut a sub paraua zisă „chioară”... Când sutarul și el bietul, trage, zi de zi, să moară: iar mliarul stă să iee locul golog-nului... — Cu ce poți ca să mai umpli strachina golăului?... C'au făcut mulți milioane, chiar și oameni din popor?... Știu, dar nu e dat să fie tot Românul furător?... Furnizor, de ce anume?... Nu importă... S'abă: droșcă, Firmă „etnică” înscrisă și depou de... piei de cloșcă!

Nu sunt bani?! Ia, să descindem un moment cu toții'n stradă. Vezi la cinematografe publicul cum face coadă... M șterii, stând în cărciumi, beau pahar după pahar... Prin bodegi, l'aperitive, curg mliar după mliar... În „saloaane” — așa zise — șade cuconerul droale, (Chiar și slujnici p'ntre ele) ca să-și facă... capul „ciale”. Se vorbește chiar de-o modă, care, z'ce-se' pe cale Coafurii să l' „imprime” înălțimi piramidale... Și, pe cât știu, se anunță și o nouă pălărie De proporții uriașe — o sinistră ciadărie — Iar pingelele or să fie cam de o șchioapă, zău, de groasă Ca domnițele să pară, cât mai... cât mai arătoase... Ba'nălăni mai eri o joapă — s'o tot vezi pe dumneai Cu un astrahan bombastic, de'ncapeau în el vreo trei Și privind cu luare aminte și'n spre blană și'n spre joș Observai că-i... „importată” tocmai, hăt, de peste... apă!

Nu sunt bani... Nu este piele... — după unele surate... Dar eu întâlnesc pe stradă, chiar... „vacuțe încălțate”... Rar să mai găsești în piabe, astăzi, indivizi desculți. Scâlțaiți și rupți la ghețe eu văd oameni, mai des, cuți. Intelectuali de rasă, amărăți pensionari, Muncitori cumiși și sobri, mici și mari funcționari, Co leșoară prăpădită, nu de acei cu șapte lefuri, Carl se țin de șperțuială, de cancanuri și de chefuri.

Ce-i mai trist, că și țărâna, paznica vetrei străbune, Poart'azi boileru, pulovăr, scampolo'n loc de zăbune Și'nălțat cu „Adesgo” și-etalează rustic gamba. Agățat'având de umăr o poșetă „maiagamba”...

Nu sunt bani?!... Dar în orașe sunt și zi prea puține drumuri Fără negustor de dresuri, sulimanuri și parfumuri... La doi pași cofetăria cu nolan de cozonacuri, Peste drum galanteria, cu pudzerie de fleacuri, Iar alături magazinul asortat cu bibelouri Destinate să momească damele în „kimonouri”...

Nu sunt bani?... Fățărnicie, lăcomie și minciună!... Nu sunt bani, când este vorba de-o înfaptuire bună. Când e vorba de chiohanuri, de plăcutele nimicuri, Cărduri cărduri „cocoșei” își iau sborul din figicuri, Iar bancnotele ce, teancuri, stău în lazi și în safetur, Se desprind, să se reverer, fără stavilă'n portfeuille-ur!

Onor, doamnelor prezente, deci excluse din discuții, Onor, domnilor de față, cu sau fără de-atribuții,

Sărăcia-i „apanajul” celor ce s născuți... nerozi... Cine pune moșicimea să trântesc'atâția plozi?... N-au cu ce și hrăni copii?... Ca-o-a doua Providență „Patronajul” face față la această deficiență: El a'temeiat metodic pretutindenea cantine, Unde să se adreseze, la nevote, origione... Toate-aceste impozante sau modeste instituite, Cu întreag' paratură necesară prevăzute, Finanțate din bani publici cri din danii mai discrete, Nu au fost fondate doară, pentru cei din Comitete! „Honni soit qui mal y pense” — spune o plastică formă Deci să lerte cronicarul cel... cu „musca pe căciulă”...

(continuare în pag. 5-a)

Buletin Informativ No. 16

Dela Serviciul de Aprovizionare

nea. Situația distribuirii negre în orașul nostru următoarea: De câteva zile în cantitate îndestulătoare din primele ore ale zilei rămâne doar cea albă să facă față nevoilor sume ale populației.

asta stare de lucruri se vede în orașul nostru vechi îndestulătoare pentru mulțimea lor și o capacitate mărită de 200 vagoane lunar, fără a se mai ține de faptul că vechi au zile de arândul când defecte și nu pot măcina, că din cele 200 vagoane se cade mult.

Ministerul Economiei Naționale socotit că pentru a se face față nevoilor populației, județului și orașului, trebuie să se achiziționeze 250 vagoane lunar, astfel că în fiecare lună, se măcină 50 de vagoane mai puțin, fiind din cauza acestui stabilii că atâta pot

această cauză nu s'a face stoc de făină neapărată s'a măcinat atâta

venindu-se pe lângă forța în măsură a ordona, arde mai măcinat la moară, astfel că acest lucru reînnoiește, dar a survenit altă problemă.

grâul ce se dă la moară stabilită a se extrage următoarele cote 50 la sută făină albă, 30 la sută făină albă, 20 la sută făină albă, 20 la sută făină albă. Cum făina albă se consuma vertiginos și cea albă se depozitează, la un moment dat spitalul morarilor s'a vădit în făină albă. Creșterea puterii obține și mulți din lipsă de capital au dat a mai măcina.

câteva zile au mai făcut așa cum au putut, dar a se vedea în situația de a nu putea cumpăra grâul nou extracții. Primăria Ministerul se străduie să rezolve această problemă, dar atunci, în orașul nostru se consuma doar pâine

me se găsesc în orașul nostru, fără cartelă, la toate magazinele. Există în depozit vagoane.

ziua de 21 Februarie a. c. în loc în cadrul M. O. N. și o ședință la care au participat toți directorii societăților petrolifere din localitate și Directorii Distribuției, Prahova, Iași, Dl. avocat Lala, Șeful

Serviciului Contencios și d. Camară șeful serviciului M. O. N. T. Municipal.

S'a luat în discuție ordinul Ministerului Economiei Naționale și Ministerului Afacerilor Interne, prin care s'a dispus stocarea unei cantități de combustibil lichid necesar consumului pe trei luni, stoc intangibil în următoarele cantități:

2000 tone petrol
1500 - păcură de ars
400 - combustibil special
300 - motorină.

Fiecare consumator poate să-și procure acest combustibil - stocându-l dispersat așa fel ca cel ce nu are posibilitatea să-și depoziteze la el - combustibilul procurat, să-l aibă depozitat la Unirea, Distribuția, etc.

Combaterea bolilor venerice

În vederea aplicării cu efect a legii pentru combaterea bolilor venerice, ministrul a dat delegație d-lor dr. Iancu, medicul șef al ambulatorului și dr. L. Șerban, medic al serviciului antiveneric, de a verifica pe teren toate localitățile și personajul lor.

S'au verificat pe teren toate casele de toleranță de către comisiunea formată din d-nii d-r. Angelo D'Argenta, medicul șef al județului, dr. Tofa, medicul șef al municipiului și ing. Mărgoianu, șeful serviciului tehnic al primăriei.

Toți restauratorii, cafegii, cârciumarii și toate localitățile publice sunt obligate să trimească la vizita medicală, de două ori pe săptămână, personalul feminin și masculin, la serviciul antiveneric din str. Tudor Vladimirescu, în localul fostului serviciu sanitar al orașului.

Dela Universitatea Populară

Cea de a opta prelegere din ciclul de conferințe „Marea”, organizat de către universitatea populară constantineană, a fost susținută de către d. avocat Sandu Constantinescu, care a vorbit despre: „Napoleon și Marea”.

Prelegerea a fost la înălțimea deosebitelor însușiri de intelectual și vorbitor ale d-lui Constantinescu.

Conferința d-lui avocat Sandu Constantinescu a fost ultima care a mai avut loc la liceul „Domnița Ileana”.

Începând de la 1 Martie, prelegerile universității populare, în continuarea ciclului intitulat „Marea”, se vor ține în fiecare Miercuri, la aceeași oră în sala teatrului „Mencă și Lumina” (fost Elpis).

Adunarea Generală a membrilor

«A. S. Constanța»

Membrii asociației poli-sportive «Constanța» sunt convocați în adunare generală ordinară, Miercuri 23 crt., orele 19. Dezbaterile au loc în sala de ședințe a filialei «Statului Negustoresc» din strada Scariat Vârnăv 27 și ele vor fi prezdate de către d. avocat Alecu Dan, unul dintre animatorii sportului constantinean.

În ordinea de zi figurează: alegerea comitetului, organizarea grupării, alegerea comisiunii de cerzori și eventualele propuneri ce se vor face de către membri.

În cazul că, la ora de mai sus nu se va întruni numărul stabilit de membri, adunarea se va ține irevocabil, în același zi, la orele 20.

SĂBAU PAVEL, str. Răzoruțului 93, Buletinul Bir. Populației C. J., autorizația de intrare în țară și Buletinul de zonă și cartela de pâine, le declară nul.

RADU CAMPANI din Constanța str. I. C. Brătianu No. 20 pierzând Buletinul de populație eliberat de biroul din Constanța, îl declară nul.

O plângere cetățenească

O delegație compusă din reprezentanții Statului Negustoresc și a altor categorii de cetățeni din municipiul Constanța, a înmănat d-lui Colonel Opreșcu, următoarea plângere. În numărul viitor vom căuta a da răspunsul d-lui primar.

«În calitate de reprezentanți ai pensionarilor civili și a comercianților domiciliați în acest Municipiu, venim cu deosebit respect a vă ruga să binevoiiți a asculta plângerile cetățenilor reprezentați prin noi.

1. Măsura luată de Municipiu de a muta la Obor, magazinele de en gros din piața Grivița și împrejurimi, dăunează în primul rând consumatorilor cari vor fi obligați să plătească mai scump zarzavaturile și fructele, cu cheltuielile de transport dela Obor la pietele de detalii; în plus gospodarii cari vor voi să se aprovizioneze pentru mai mult timp, piața Obor fiind prea departe și neavând mijloace lesnicioase de comunicație cu acea piață vor trebui să plătească mai multe sute de lei pentru transportul a câteva zeci de kilograme de marfă.

Apoi piața Obor este astăzi aglomerată cu trupe ce cantonează acolo și chiar fără aceasta nu s'ar găsi nici localități potrivite pentru comerțul de en gros, care numără între 25 | 30 comercianți, ce ar trebui să se mute acolo.

Comerțul cu fructe și zarzavaturi, nu este prin natura lui un comerț insalubru, dar produce ca și peștele murdărie care poate fi ușor remediată, prin măsuri severe de salubritate și pentru descongestionarea pieței Grivița, el poate fi făcut pe străzi învecinate, de unde detailiștii transportă mai ușor și fără plată, coșuri cu spinarea sau cu cărucioare trase de ei, așa că nu scumpesc marfa.

Dela piața Obor, care este la periferia municipiului se pierde și timp și bani, ceea ce nu folosește nimăru, decât câtorva interesești de acolo ce speculează chestiunea și noi cunoaștem și apreciem grija Dv. de a înlesni aprovizionarea cât mai estină și lesnicioasă a populației.

Curățenia pieței Grivița este în legătură cu măsurile de salubritate ce se vor lua de autorități, căci comercianții plătesc taxele impuse; în alte orașe comerciale: Brăila, Galați, Brașov, Sibiu și altele, unde astăzi aglomerația e mult mai mare ca la noi, sunt piețe de engros și detalii în centrul orașelor. La noi în timpuri

normale când era mult mai mare aglomerația ca astăzi, se făcea comerț și în piața Unirii fără ca să se simtă nevoia mutării ei, așa că vă rugăm să binevoiiți a mentine comerțul cu fructe și zarzavaturi en gros în localitățile în care se găsește cu obligațiuni de salubritate ce veți binevoii a lua.

2. Încă dela venirea Dv. ca primar al Municipiului, ne-am permis a vă prezenta un memoriu în chestiunea salubrității și taxelor ce mereu se sporeau, de către Întreprinderile Comunale. Orl de atunci suportăm continue măriti de taxe, care au ajuns la sume fantastice, pe care populația Constanței nu le mai poate suporta. Dacă autoritatea ar aduna la un loc taxele ce se încasează de Stat, de Municipiu, de Uzinele Comunale, de Serviciul Sanitar, Pompieri, Apărare Pasivă etc., ar vedea că ele depășesc venitul și credem că aceasta nu este în interesul Autorității, așa că vă rugăm respectuos să binevoiiți a cere Consiliului Uzinelor Comunale, să revizuiască prețurile și să le adapteze la capacitatea de plată a cetățenilor, prin o cât mai chibzuită administrație.

Ținând seama de nesiguranța zilei de mâine, este prudent ca lucrările ce urmează a fi efectuate în campania ce vine, să se mărginească la cele absolut necesare, căci toate cheltuielile ce se angajează în aceste vremuri periculoase, vor fi suportate cu greu de populația orașului și din nenorocire generația noastră a fost și este copleșită de greutate.

Mașină de scris Marca „ADLER”

în bună stare de funcționare de vânzare.

A se adresa la redacție.

DIMA I. GHEORGHE din Constanța, str. Grozești No. 37, pierzând o haină bleu-mărin cu mai multe acte, între care Buletinul de populație, eliberat de Biroul Constanța, roagă persoana care a găsit o să fie bun a-i aduce actele la magazinul Antoniadă, str. Ștefan cel Mare, 86.

Intindeți un strat de nisip în podul caselor, pentru a împiedeca efectul bombelor incendiare.

PAGINA

Administrației Județene și Comunale

Căminul Cultural „Unirea” din Com. Grădina

În Com. Grădina, Jud. Constanța, prin străduințele și elanul tuturor intelectualilor din comună, în frunte cu Pr. Aurel D. Ezacu, președintele Căminului Cultural, Comuna aceasta a luat o altă înfățișare pe drumul cinstit și sănătos al muncii de ridicare a satului spre năzuințele sfinte ale Neamului Românesc.

Nu a trezit mult de când în această comună s'a săvârșit un mare act divin, care a pecetluit munca și strădania ce s'a depus pentru ridicarea unui minunat locaș de închinăciune. (Sfințirea Bisericii) pentru ca pe ziua de 2 Februarie a. c. comuna să aiba prilejul a trăi în mulțumirea de a avea un altul: Căminul Cultural.

În fața unei asistențe numeroase a avut loc inaugurarea Căminului Cultural „Unirea”, ce neavând până acum un sediu al său, nu era simțit în comună.

După obișnuița slujbă de sfințire a localului, Pr. Aurel D. Ezacu, parohul comunei Grădina, a arătat însemnătatea actului săvârșit, după care și-a dezvoltat conferința cu subiectul: Foloasele Școlii Țărănești, școala care și-a început cursurile chiar din acea zi.

Cu acest prilej au mai vorbit și d-nii Inv: Ibrahim, Masa și Iosif Șenveri, după care au avut loc și alte producții cu caracter cultural și artistic, conduse de D-na Maria Tutuianu, învățătoare.

Vorbind de însemnătatea faptelor descrise mai sus, nu putem să nu relevăm, cu acest prilej, de vrednicia și capacitatea noului primar al comunei, Ioan Z. Munteanu, precum și munca neobosită a d-lui director școlar Ion Tutuianu, care nu a putut lua parte, fiind bolnav.

Cine acordă Avansuri în contul despăgubirilor pentru refugiații din Dobrogea

Direcția generală a românizării din subsecretariatul de Stat al României, Colonizării și Inventarului, se însarcinează cu aplicarea legii No. 89, publicată în Monitorul Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1944, pentru acordarea de avansuri, în contul despăgubirilor pentru recolte și arezi, proprietarilor beneficiari ai art. 5 din tratatul româno-bulgar dela 7 Septembrie 1940.

D. Ion Mircea Nonu, director general al românizării, se delegă din partea Subsecretariatului de Stat al României, Colonizării și Inventarului, ca, conform prevederilor art. 3 pct. c) din legea suscitată, să semneze actul de cesiune în garanție, care va fi contractat de d. avocat Petre Tudor delegat al serviciului contencios.

Interzicerea vânzării pieselor antice

Este cunoscut faptul, că în Dobrogea au fost descoperite și se mai scot la iveală și astăzi, unele dintre cele mai valoroase piese antice. Anumiți acaparatori pun în mână pe asemenea valori, de cele mai multe ori, plătindu-le cu prețuri de nimic.

Pentru a se opri irrosirea unor astfel de urme de ale trecutului strămoșesc al provinciei dintre Dunăre și Măre, prefectura județului nostru a dat dispoziții tuturor organelor sale pentru încunoștințarea întregii populații, ca de acum înainte, orice fel de monedă antică, vestigiu istoric, etc., să nu se mai vândă particularilor, ci direct Comisiunii monumentelor istorice, care va despăgubi cu prețuri bune pe aceia cari găsesc astfel de monede, pietre istorice, obiecte vechi, etc.

— Biblioteca Municipală a colectat dela publicul Constanțean și a donat Regimentului A. A. pentru ofițerii și soldații ce stau de veghe la posturile de observație 300 de volume.

Atribuțiunile Comisariatului pentru Dobrogea trec asupra Oficiului colonizării

Atribuțiunile fostului Comisariat General pentru Dobrogea privind așezarea de finitivă în restul țării a coloniștilor români evacuați din Cadrilater, vor fi exercitate de Oficiul Național de Colonizare, căruia i se repartizează personalul, care a aparținut Comisariatului General în Dobrogea.

Corpul Portărellor Tribunalului
Constanța

Publicație de vânzare

No. 2416 1944 — Februarie 19

Conform adresei Judecătorei de Pace Mixtă Constanța cu No. 3606/44, și rezoluțiunii pusă pe cererea înreg. la No. 1948/1944.

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 4 (patru) Martie 1944, începând de la ora 10 dimineața înainte se va vinde prin licitație publică, care se va ține în piața Grivița din Constanța, averea mobilă a debitorului Dumitru Bolchiș din Constanța str. Ștefan Mihăileanu No. 72, compusă din: un raft pentru cereale și paste făinoase din lemn, un răctor din lemn vopsit alb, un cântar terizie, cu greutatea lui, cincizeci sticle de un litru cu bulion, un primus marca „Perfect”, un raft din scânduri un butoi din fier pentru gaz, un raft cu cutie din lemn stejar, circa un kgr. foi de dafin, 20 kgr. arpacaș, circa 20 kgr. fasole albă, una masă din lemn braud, un lighean pentru spălat vase din tablă vopsită roșu, una căldare pentru apă, un galantar cu geamuri, pentru diferite mărunțisuri, avere a nume specificată în procesul verbal de sechestrul definitiv, dresat în cauză, pentru despăgubirea creditorului Ion Nenciu din Constanța, cu suma de lei 9500 (nouă mii cinci sute) capital cu procente legale dela scadență până la achitare, plus cheltuieli de executare și vânzare, datorate pe baza titlului executoriu cu No. 50/1943, aflat la dosar.

Licitația se va ține pe bani gata, iar amatorii de a concura vor veni la locul în ziua și ora sus arătată.

Portărel Principal,
Eugen M. Cerchez

Secretar, Gh. Buzărnescu

Dosar No. 354/1943

Goliți podurile caselor de orice fel de materiale inflamabile.

Spitalul din Plopieni

Mulțumită stăruințelor deosebite puse de d. dr. Sorin Mușat, medicul spitalului din Plopieni și a muncii sale personale fără preget, a fost redată satenilor instituția aceasta — una din cele 32 danii jubiliare făcute în 1907, cu prilejul împlinirii a 40 ani de domnie a Regelui Carol I.

Din fondurile proprii și din fondul de investiții acordat de Ministerul Sănătății, s'a înlăpuit în regle, executarea instalării de apă,

a executării canalelor, amenajării saloanelor, a struirii băii, camerelor sterilizare, a cancelariei secției de izolare, a grupului septice, a instalației electrice etc. cu un spirit de chibznicie care a realizat economie de 343.976 lei deviz.

Spitalul astfel restabilit grație d-lui Dr. Mușat constituie azi o mândrie pe județ și o mântuire pe satenii din împrejurimi.

Informațiuni

— Prin radierea firmei tipografiei ce posedă, încetându-i incompatibilitatea, dl. Const. N. Sarry, directorul „Dobrogea Jună” s'a reinscris în baroul din Constanța.

— Pentru ultima oară sunt rugate Căminele Culturale din acest județ să binevoiască a ne înștiința dacă înțeleg a continua abonamentul la ziar, chiar dacă nu l'a hită imediat, pentru a nu ne expune la pagube zadarnice.

— Abonații noștri din oraș sunt înștiințați că d-l Marin Filipescu a fost autorizat a încasa abonamentele, eliberând chitanțe valabile, cum și a face noi abonamente, cum și achizițiuni de reclame și orice fel de inserții.

Pentru abonații din județ și în restul Dobrogei și al Țării nedispunând de încasatori, d-lor sunt rugați a ne trimite costul abonamentelor direct la administrația ziarului.

— Duminică 27 Februarie va avea loc în sala „Dacia” a cincea conferință în cadrul activității Căminului cultural, va vorbi dl. Constantin Gane despre viața misterioasă a Domniței Ruxandra, iar conferința va fi urmată de dansuri românești, producții ale Liceului de Fete „Domnița Ileana”. Începutul conferinței va fi la orele 11,30. Intrarea liberă.

— La ultima adunare a acționarilor Băncii Naționale Române d. Ilie Mecu, a fost reales censor, cu o mare majoritate.

— Adunarea generală a asociației F. P. în ședința dela 30 crt. a dotărit să îngăduie tuturor funcționarilor publici din oraș, să facă baie la baia primăriei contra costului de 20 lei funcționarilor și 10 lei camerierilor, după următorul program: Miercuri dela orele 15-18 funcționarii, Joli dela aceleași ore camerierii, Sâmbătă dela aceleași ore funcționarii.

— Duminică s'a săvârșit Biserica „Adormirea” parastasul de un an, dela trecerea la cele veșnice a iubitei stimatei soții, mamă și pătine Maria C. Filip.

O numeroasă asistență fiind să în parte la piețele solemnități.

— Membrii comisiei pentru întocmirea monografiei actității edilitare sunt: D-l ai de primar D. Voicu, T. D. geanu, Dr. Ieremia, Micu Niculescu, Filip și D-na Petru.

D-l Inginer Mangolanu, Director Filip, D-l Spănu de la UCC, D-l Dr. Cârșii de la batorul de export, D-l Ion de la Muzeul Municipal, Ion Niculescu, D-na Victor Petru de la bibliotecă și Director Dincă, au primit sarcinarea de a strânge materialul necesar, care comisia, l Martie, îl va tria și selecta.

— În cadrul protocolului, colonel Nicolae Oprescu, Primarul Municipiului Constanța a făcut și a întors vizita d. minică orele 11,40 d-lui Amiral Brinkmann, Amiralul Mării Negre.

— În ziua de 21-22 Februarie a fost anunțat un exercițiu de apărare pasivă ce a avut loc după cum urmează:

S'a presupus alarma, când du-se diverse momente, amându-se echipele sectoriale pe care o serie de arbitri verificat pe teren asupra stării lui în care au acționat în ste împrejurări.

Exercițiul a fost făcut unire cu armate germane s'a continuat în după amiaza zilei de 21, urmând ca în ziua de 22 să fie în program antrenamentul evacuării în direcții a unei părți din populația orașului grupată în coloane, care exercițiul să-l avea loc din cauza stării lui nefavorabil.

**Fă-le că nu ai urechi
Au zidurile destule**

Haiducie

Imi adun din crânguri cerul meu
Bolovanii anilor mă 'ndoale,
Dar purced cu ei spre Dumnezeu
Unde drumuri albe se 'ntreale!

Cum adoarme vântul pe întins
Imi proptesc picioarele în zare
Și mă duc aevea 'n necuprins
Șburător pe căi, fără hotare...

Au rămas departe anii mei
Păsări călătoare, fără drum
Peste ziduri albe — nouri grei
Peste toamna ploilor de scrum.

Ca să-mi poartă vrății meu de gând
Stelele dăparte se înșiră
Pe deasupra stâncilor de plumb
Unde atbul nopților respiră

Crestele pleșuve fac mătâni
Zodiei de aur dintre munți,
Din înalțuri se cobor ca'n sânii
Vulturii albaștri peste punți.

Urcă scara neamului văltoare
Veacul, se cutremură — haiduc
Curcubeu cuprins între hotare
Țară ferecată în butuc!

Spre Apus mă'ndrept cu pas de vrac
Să desleg cu fuigere stănoage
Vălvătai din zare să prefac
Și pădurea s'o prefac în ghioage.

AL. POP SCĂRIȘOREANU

Ironica actualității

(urmare din pagina 2-a)

Am cam luat cu vorba și am uitat, pentr'un moment,
prea ciudat dar totuși însemnat eveniment:
Tomisului nostru, marele poet Ovid,
tu dela locu-l ca un simplu „individ”
un alai macabru, dus a fost la... adăpost.
Aa, de ce mulți găsit-au procedeul asta, prost,
nu nici ce reflectat-a trubadurul care face,
pentru a treia oară, nici moși, lumea nu-i dă pace...
sau îl „demontează” în tot felul de postură,
și dele perspectivă, ba să-l scape, ba să-l fure...
Căta: Un prieten care, deunăzi, s'a întâmplat,
traverseze Piața, când Ovid era mutat,
și auzit poetul tânguindu-se spre Zei:
„Să supăr... Să mă ducă... Să mă ducă în'oi mei!”

De cât îmi dau eu seama, lucrul nu-i atât de... tragic...
nu-i bine să ne pierdem în abstracțiuni și'n... magic...
heii!... vorbea Ovidiu, alte câte avea să spună?...
Căscesc chiar, din potrivă, că măsura-l foarte bună.

Un avertisment — și-atâta... — pentru toți aceia cari,
și-și aproape zilnic, se arată refractari
când gura sirenă, ei în loc să se ascundă,
și gurile spre Ceruri și protoarele înundă...
și mai jucați cu focul, scumpii mei concetățeni.
Expuneți și la moarte și la crâncene dojeni:
cui colonel Popescu, zis „al dollea”, e în stare
și să contravenienții să mi-l pună la frigare!

Și pot încheia vorbirea și să las îndurerat
betea suferinței, bardul cel înaripat,
neclintit pe piatra-l din peninsula cetății,
pează de decalii simbolul latinității, —
și în giulgiul lui metallic, sub pecetea veșniciei,
stare permanentă împotriva barbariei!

Și, primește-ți soarta și astăzi ca și-odinioară,
cea stoică virtute, care'n suflute coboară
pea... Din ea, pe dată, și încrederea purcede...
și artir, tu, ai iubirei, în iubirea ta, ne crede
arerea și nădejdea, care astăzi ne frământă!...
șenica ni-l pălmirea, însă ea nu ne'nspăimântă...
pentru întâia oară puși suntem la încercare.
și Manul ce ne-atacă, crezul însă ni-l mai țare!
șile-l ce revarsă s'or opri de-al nostru bloc!
ce este apă, curge... Pietrele rămân pe loc!

Și trece multe zile — nu-l nevole, să le numeri —
ându-te, poete, pe vânoșii noștri umeri,
și ai smeriți, cinstindu și genialul precursor,
rona-te-vom cu slavă, în polida tuturor!

CONST. N. GARRY

Stoicism

— Louis Ménard —

Cel tare-l liber, suferința cine
Cinstește — năiță, lămurito firea;
E rogo cine-și educe'implinirea
Prin conștiință, zău purtat în sine.

Crest' tu, ești cel ce ții în frâu zălirea
De astro — or și strice pentru tine
În univers? Taci, năbuși suspine,
Cercă-l și om și-a-și implinat menirea!

De-i sufletul nemuritor știi zeli, —
Ci dreptul operei zăpști, idoli
Rob, sciloe dă grăia viltoro!

Fă-a-i invidia sau privi înja, —
Pentru dreptate ei va da viața,
Pe când un zeu nici suferă, nici moare!

D. Stoicescu

Balada gării

În gara mică și pustie:
Un petromax... un șef și un acar,
Iși duc viața'n grea melancolie
Alături de un moș flecar...
Și'n frigul ce-l pătrunde'n

noapte
Stau sgribuliți, abia mișcând,
Ca'n santaur vorbind în goapte
Cu glasul stins și tremurând.
Din când în când în goană
trece

Ca viforul, urlând un tren,
Prelung ecou, un trist refren.

Aceiași grea melancolie
Se tot repetă'n chip bizar,
Și'n gara mică și pustie...
Un petromax, un șef și un acar.

ALSTAN

Prefectura Judejului Constanța
Serviciul Financiar

Publicațiune

Nr. 1059
14 Februarie 1944

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 29 Februarie 1944, orele 12, se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate la Prefectura jud. Constanța, str. Traian 27, pentru vânzarea unui autoturism marca «BUICK» Nr. 3 | Si lista reparabil, prețul din oficiu fiind evaluat de Serv. Tehnic al jud. Constanța prin procesul verbal din 21 Decembrie 1943, aflat la dosarul licitației, la suma de lei 600.000.

Autoturismul se vinde fără cauciucuri, envelope și inventar.

Orice relații cu privire la această vânzare se pot cere de amator, în fiecare zi de lucru între orele 11,30 — 13 la biroul de informații al Prefecturii.

Odată cu ofertele concurenții vor depune și garanția provizorie de 5 la sută asupra prețului de evaluare, costul autovehiculului se va achita de adjudecatar la ridicare.

Supra oferte nu se primesc. Disp. art. 88-110 din Legea Contabilității publice și Normele Generale publicate în Monitorul Oficial No. 127 | 931 sunt aplicabile acestei licitații.

În cazul când licitația nu va avea loc din lipsă de concurenți se va ține o nouă licitație în a 10 zi liberă dela prima licitație 11 Martie 1944.

p. Prefectul jud. Constanța
Subprefect M. Ionescu

Șeful Serviciului
Anghel Iliescu

Ușurii pereții și tavanele
podurilor; astfel
implicacii propa-
garea incendiilor.

Prietenă

O prietenă se apropia de moartă.
— Ce palidă!.. Ce pleoape străvezii:
Intredeschise sunt ochii ei câprii,
Ca 'ntre 'ntuneric și lumini, o poartă!

Cu un sărut o desmerdă pe frunte,
Ii nezezi, cu palma, părul lins,
Privi, îngândurată, trupu 'ntins
Peste genuna morții, ca o punte.

Pleca, din prag se 'ntoarse însă, iară,
Cu cel din urmă gând, un ultim dar:
Pe-obrazul mort, intinse fard de jar
Și «rouge» aprins, pe buzele de ceara.

AL. GHERGHEL

Ruga la Schit

Ingenunchiată, maica Filofteia,
Aceiași rugă 'n schitul vechi resfiră...
Treizeci de ani chiar azi se impliniră,
De când și-a stins un vis frumos, femeia!...

Trecură anii după cum veniră,
Dar nu s'a stins din inimă scântela
Ce-a fulgerat, de mult, în seara cea,
Când un poet i-a suspinat din liră...

Și vântul bate 'n toaca de vecerne,
Când încă un amurg se mai așterne...
Dar peste culmea munților de ghiață,

Nu zboară nici un Pegas, nici o șoptă!...
Treizeci de ani trecură peste viață
Și maica Filofteia tot l-așteaptă!...

B. FRUNTE

DECOR BANAL

— Motiv pentru o scrisoare —

Mă'ntreb ce-ai mai putea să-ți scriu
Din târgul meu cu pete de rugină!..
E toamnă-acum, dar nu credeam să vina
Așa curând, podoaba pomilor s'o cearna.

La geam aud doar degete de ploaie
Cum bat stăruitor; din mînșrete
Ascult cântarea plînsă de versete
Când ciorile vâslesc tăcerea'n aripi frânte.

A fost și-aici cândva un braț de soare,
Azi nu mai e când berzele-au plecat,
Și'n ploaia de pe uliți cadențat
Cad frunze reci iar pașii'n mers rasuna straniu.

În târgul meu cu'n cer adânc de zgura
Imi duc cum pot tristețea de boem:
Ma plîmb, citesc sau scriu câte-un poem
Și'n nopți colind hoinar cu vântul greu de mână.

Tăcerile s-aceleși peste case
Și astăzi curg prin ighlaburi mari de umbră,
Doi plopi mai prohodesc cântare sumbră
În dreptul unei porți batută'n gard de scânduri.

Pe străzi cotite glodul dă să crească
Iar oameni trec cu pas slăbit și rar,
'N-obrazul nopții scumpă-un feinar
Și'n târg tot plouă'ntr'una de-acum o săptămână.

Din târgul meu cu aspect de lupanar
Ti-ai scrie tot, dar știu că e'n zadar.

CONST. SCRIMA

BURLACU ȘT. PETRE I, din
Constanța, str. Albinelor No. 1
b1s, pierzând Buletinul de po-
pulație eliberat de biroul Con-
stanța, carnetul C. F. R., car-
netul de zonă, carnetul de pre-
gătire premilitară și foaia de
recrutare, le delară nule.

PRISCAN MARIA din Con-
stanța, str. Mircea No. 20, pier-
zând Buletinul de populație
No. 30873 liberat de biroul
Constanța, îl declară nul.

Citii „Dobrogea Jună”

Cărți ilustrate din Mangalia

Litoral

Mărunte scoici, melci colorați printre alge difuze,
Pe prispa de nisip, pietriș cu irizări de opal,
Și — pe alocuri — horbota albă a unui val
Desprins din horbotele de spumă ale valurilor vermuze.

Plajă

Cât vezi cu ochii: întins de aur pe alocuri mat,
Promenada portului e o orizontală din tuș;
Oca amiezii flutură — alb un pescăruș,
Incolo numai umbra unui sezonist însingurat.

Dig

Drept lângă far se sfârșește terasa
Digului durat din piatră-bolovan
Peste care a prins mușchiul — în gând de mărgean —;
In svârcoliri de triton, spumează Thalasa..

Verandă

Numai nisipul întinsului de plajă...
Veranda sanatoriului maritim
E paraleliped cenușiu pe aurlu chilim,
Bolnavi cu așipit pe suprafeți de vrafă...

PETRE HOMOCEANUL

Glas peste vremuri

Și dacă'n noaptea asta vor mai fi minuni
Vei mai veni să stăm de vorb' o clipă,
Să smulgem minutarul ceasul-i — risipă —
Ca fulgii moi ai florilor de pruni?

Să nu ne știe nimeni timpul tainic...
Să ascuțăm cum fug în urmă ani,
Cum plâng pe ulți frunze de castani
Și amintirile în pleoape reci de crainic?

Vei mai voi să stăm de vorb' o clipă
Deasupra jucării'lor de eri,
S'arunci pe fluturi mulți în primaveri
Ca o fetița mică, mică, mică!..

În noaptea tristă ca o liturghie
Învaluită n vis ca într'un fum,
Te vad plângând pe-o foaie de album
Fetița mică din fotografie!

Mihail D. Zlesu

Țara Sălciilor

Acest titlu îmi amintește
admirabila carte a Principe-
sei Martha Bibescu:

«Le Pays des Saules».

Din citirea ei, se des-
prinde un puternic parfum
al pitorescului frumoase țări
românești. Mi-a rămas cu
deosebire în minte descrie-
rea sălciilor României.

Sălciile României... mă
gândesc;... dacă d-na Martha
Bibescu ar fi avut prilejul
să le vadă aici, unde e ad-
că este advarata lor patrie...
făinice cu deasă umbra
dealungul Borcei, ni j-stuoa-
se cu patina lor seculară
de-a lungul Dunării unde zile
lor-gi nu te satură admirân-
du-le sub toate aspectele
lor, atât de ciudate și in-
teresante pentru un studiu
mai amănunțit.

Unele rădăcini seculare
apar dela distanță ca niște
corăbii aruncate și rătăcite,

altele au aspectul unor uriași
elefanți, caz-ți în neputință
de a se ridica.

Salcia este aici în patria
ei und- nimeni nu o tur-
bură, crește la vola întâm-
pla ei, nimeni n'are drepturi
asupra ei, iar cei ce le-ar
avea, parca dintr'un respect
față de natură și le-au uitat
de mult.

Salcia bătrână cade ma-
cina de intemperii, roasă
de ani, zace aici de amar
de vreme... Alături, mlada
tână se înalță încet și si-
g r, verde, mustind de viața
învașe...

Cop-cul care e fainic și
frumos moare și putrezește...
și tot decada o «gornă a
torțelor» care trece făcând lu-
minitei vieții din fată în fiu
Intocmai ca în lumea oame-
nilor.

Lulu IOAN-DELENI

Din anopul gândurilor

Sevastopolul

cetatea zidurilor și tăcerii, îl
văd din nou și nu știu pentru
a căta oară.

Am fost astăzi dimineață pe
dealurile ce înconjoară acest
mărej port. Și aici este primă-
vară, tot atât de caldă și fru-
moasă, ca în alte părți.

Dealurile sunt pline cu flori
și sunt atâtia maci roșii. Parcă
din orice picătură de sânge a
soldaților noștri, scursă în pământ,
a crescut spre ceruri,
simbolic, un mac roșu. Am
vrut să mă odihnesc pe iarba
moale de smarald dar am vă-
zut alături un costum militar
rusesc plin de sânge.

Este trist când moare cineva.
Oricine ar fi! Nu vreau să mă
gândesc la nimic că știu că
atunci mă doare mintea.

Am coborât în port, învins
de gânduri.

La vapor mi-a eșit înainte o
rusoaică bătrână și mi-a cerut
pâine: hleba. I-am dat. Era
fericită. M'a întrebat că ce
să-mi dea pentru pâine. Mi-ar
fi dat orice. Nu știam cum să-i
spun rusește dar i-am arătat
dealul și am zis: pentru macii
roșii. Nu m'a înțeles dar a
zâmbit cald. Credea că i ceva
debine. I-am spus rusoaicei să
mai vină că o să-i mai dau
pâine. Dar când o primește
să și facă cruce, fiindcă un viu
dă pentru cei morți sau altcum,
dar tot nu m'ar fi înțeles.

Știu, însă că am făcut o cruce,
măcar imaginară, pe pieptul
unei femei, în sufletul unei
făpturi fugită atât de amar de
vreme de ea și știu foarte
bine că-i pentru acei ce mor
departe de acest port, pe în-
tinderi albastre de ape, pentru
sufletele lor senine și pline de
neam.

Sevastopol, Maiu 1943.

Vasile Oproviu

Apel

către Comercianții și
Industriașii constănțeni

Cunosc și simt ca și Dv.
greutățile prin care trecem
și marile sarcini cărora zil-
nic trebuie să facem față;
totuși sunt și alte griji că-
roră trebuie să ne dev tăm.

Printre acest a nu trebuie
uitat **Azilul de bătrâni**
unde peste 40 de desmoș-
teniți ai soartei, își au existen-
ța asigurată datorită mun-
cei venerabilei Doamne Eri-
sa Circa, președinta Socie-
tății care fără nici o plată,
s'a devotat acestei grele
munci și răspunderi, cum și
carității publice. Așa fiind,
vă rog fraște, ajutați cu
ce vă lasă inima, la îngri-
jirea acestor bătrâni

Alimente și orice mărfuri
sunt de preferat, iar când
veți avea de sărbătorit a-
mintirea vreunui scump de-
cedat, faceți pomana la a-
cest azil, unde zeri de ne-
voiași se vor bucura și se
vor ruga hunului Dumnezeu.

Gheorghe Stetcu

Președintele Statului Negustoresc
Constanța

Dureri de cap

Nici un cămin fără
ASPIRIN

Conferința despre CARMEN-SYLOVA

În cadrul Căminului Cultural Municipal, în sala „Dacia” din localitate, care gemea literalmente de lume, dl. Alex. Bădăuță, secretarul general al Ministerului Propagandei, a vorbit, Duminică trecută despre Carmen-Sylva, făcând, într'un chip cu adevărat admirabil, pe înțelesul și pe simțul tuturor, o descriere amănunțită a traiului, a activității de Suverană și a operei de gânditoare și scriitoare, a demnei tovarășe de viață a fostului mare Rege Carol I.

Conferința a fost completată cu recitări făcute de artiști ai Teatrului Național, din scrierile augustei Regine și de înfățișări pe ecran a unor scene din viața familiei regale în Castelul Peleş.

Întreg spectacolul a constituit astfel o foarte plăcută recreație și brană spirituală, pentru care mulțumim d-lui Bădăuță și felicităm pe inițiatori.

Invalizii

trebuie să aibă în pe-
lic o ținută demnă

Constatându-se că un
valizi se prezintă în
autorităților ca și în pe-
într'o ținută vădind o
plectă lipsă de grijă și
rațenie, se face cunoscu-
ces-oară că autoritățile
resort au primit ordina
a ridica și pedepsi pe
ce descalifică și înjosește
fața lumii, calitatea de
valid și de «Ales al
șiumi».

Invalizilor le este inte-
a pune și a purta gală
la uniforma de invalid
galoane care reprezintă
dul în armată.

Uniforma, chiar ve-
fiind, trebuie să fie cură-
cârpita dacă s'a rupt,
bocancii lustruiți —
ingrjiți.

Doriti să fiți bine și estini servit?

Faceți cumpărăturile și comenzile Dv.

**TIPOGRAFIA
ȘI LIBRARI
„ALBANIA”**

CONSTANȚA, Str. Traian No. 18-20, Telefon
SUCURSALA București Calea Dorobanților No. 9 Tel. 21

Bine asortat cu tot felul de marfă
în special cu toate sorturile de HARTĂ

Vă rugăm a ne vizita și veți rămâne
deplin mulțumiți.